

ANNE VAN DER BIJL

ALS JE LEVEN JE LIEF IS!



De uitdaging van de geestelijke strijd
in de wereld van vandaag

g

De Bijbelteksten in dit boek zijn overgenomen uit de NBV21,
tenzij anders aangegeven.

Als je leven je lief is!

Copyright © 2022 Uitgeverij Gideon & Open Doors

Originally published under the title *Is Life So Dear?*

Auteur: Anne van der Bijl

Vertaling: M. Knoppert

Tekstbewerking en redactie: Albert Wonink, Uitgeverij Gideon & Open Doors

Omslagontwerp en typografie: Jonathan Reining | Jore ontwerp

Foto Anne van der Bijl: archief Open Doors

Jaar van uitgave: 1986

Tweede herziene druk: september 2022

Derde druk: oktober 2025

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

ISBN: 978-90-5999-212-2

NUR: 707

www.gideonboeken.nl

www.opendoors.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een databank, of doorgegeven in welke vorm of op welke wijze dan ook, behalve voor korte citaten in recensies of artikelen, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, except for brief quotations in critical reviews or articles, without the prior written permission of the publisher.

INHOUD

Een woord van dank 7

Voorwoord Maarten Dees 9

Voorwoord 11

- 1 Gehoorzaam God eerst 15
- 2 Onze opdracht is duidelijk 21
- 3 We hebben een dubbel staatsburgerschap 31
- 4 Autoriteiten: geschapen door God;
verantwoording schuldig aan God 39
- 5 Waarop richt satan zijn aanvallen? 55
- 6 Lijden hoort erbij 71
- 7 De wereld staat op z'n kop! 79
- 8 De echte strijd 103
- 9 Waar actie is gebeuren wonderen 119
- 10 De waarheid, de hele waarheid 133
- 11 Mogen we Bijbels smokkelen? 151
- 12 Mogen we toekijken en niets doen? 161

Epiloog 179

Over Open Doors en wat jij kunt doen 184

Eindnoten 189

‘Is het leven ons zo kostbaar en de vrede ons zo lief, dat we
bereid zijn ervoor te betalen met ketenen en slavernij?’

Patrick Henry - 23 maart 1775

Zij hebben hem dankzij het bloed van het Lam en
dankzij hun getuigenis overwonnen. Met de dood
voor ogen hechtten ze niet aan het leven.

Openbaring 12:11

EEN WOORD VAN DANK

• Anne van der Bijl •

Eigenlijk is dit boek een aanvulling op een boek dat ik eerder schreef: *De ethiek van het smokkelen*. Het is het resultaat van ervaringen die door mij en het Open Doers-team zijn opgedaan. Na de verschijning van dat eerdere boek in 1976, verschenen er vele boeken met als onderwerp: moeten we God gehoorzamen, ook als de wetten van een land dit niet toestaan, om politieke of religieuze redenen?

Ik heb de boeken die onder mijn aandacht kwamen nauwkeurig gelezen, en het bemoedigt me om te zien dat het tij aan het keren is naar een radicalere toewijding aan het uitvoeren van de Grote Opdracht. Hoewel ik het niet in alles eens ben met wat die anderen geschreven hebben, zoeken ze naar mijn idee een eerlijke, Bijbelse oplossing voor het dilemma van het God óf de mensen gehoorzaam zijn.

Ik spreek mijn waardering uit voor de schrijvers die de tijd hebben genomen om dit onderwerp met me te bespreken. Hun hulp en bemoediging worden in dit boek weerspiegeld. Velen van het Open Doers-team deden mee aan de discussie over de ethische kwestie waar het in bepaalde hoofdstukken om draait, en ook voor hun hulp en steun ben ik dankbaar.

Anne van der Bijl

VOORWOORD

• Maarten Dees •

Anne van der Bijl spreekt tot een zaal vol christelijke studenten en geeft na afloop de ruimte om vragen te stellen. Twee radicale marxistische studenten snellen naar de microfoon. Meteen vallen ze het christendom aan en bestempelen christenen als racisten en uitbuiters. Anne onderbreekt hen na een tijdje, om anderen de ruimte te geven. 'Er waren daar honderden jonge christenen, maar na mijn oproep werd het doodstil. Ze waren bang!' beschrijft hij. Tot uiteindelijk een student, die vervolgd werd om zijn geloof, een krachtig getuigenis geeft.

Onverschilligheid is een grotere bedreiging voor christenen dan het communisme of de islam, stelt Anne. Dat was ruim 35 jaar geleden. Is het vandaag anders?

Anne roept ons op om radicaal te zijn, fanatiek zelfs. Want het is tenslotte gemakkelijker om een fanatiekeling wat af te koelen dan een lijk op te warmen! Ook wijst hij op wat in Openbaring 3 tegen Laodicea wordt gezegd: 'Maar nu u lauw bent in plaats van warm of koud, zal Ik u uitspuwen'. Onverschilligheid bedreigt ons, nog steeds. En ook comfort, egocentrisme en een gebrek aan kennis wiegen ons gemakkelijk in slaap.

Net als Anne geloof ik dat de wereld ook vandaag enorm veel behoefte heeft aan radicale christenen. Mensen die God blindelings vertrouwen en die niet zwijgen. Mensen die bereid zijn om op te staan, om te gaan, om risico te lopen. 'Mij is alle macht

Als je leven je lief is!

gegeven,' zei Jezus, toen Hij ons de Grote Opdracht gaf. Ja, we leven en werken in verbondenheid met Degene die álle macht heeft. Wat kan ons gebeuren? 'Ga dus op weg en maak alle volken tot Mijn leerlingen.'

Geen enkele regering, machthebber of influencer heeft het recht ons te verhinderen het evangelie door te geven. Wie zullen we meer gehoorzamen, God of de mensen? Als je leven je lief is, als het eeuwige leven je lief is, dan is dit geen vraag maar een statement.

Maarten Dees

Directeur Open Doors Nederland

VOORWOORD

• Anne van der Bijl •

Ik draag dit boek op aan die christenen die door de eeuwen heen in strijd met de wet handelden. Vele duizenden christenen zijn gearresteerd, gevangengezet, gemarteld, van hun bezittingen beroofd of ter dood gebracht vanwege hun getuigenis. De overgrote meerderheid van hen werd niet gestraft omdat ze iets tegen God misdaan hadden of Zijn wet overtraden. De meesten hadden alleen maar de wet van een menselijke regering overtreden.

Het is een feit dat christenen in alle oprechtheid wetten kunnen overtreden. Hoe kwamen zo veel geloofsgenoten anders in de gevangenis terecht? De lijst van martelaren die in Hebreëën begint, kan worden uitgebreid met de namen van alle apostelen, kerkvaders en namen van mensen zoals William Tyndale, door wie wij over de Bijbel kunnen beschikken, en John Bunyan, die het indrukwekkende en diepzinnige boek *De christenreis naar de eeuwigheid* schreef. De lijst kan ook worden aangevuld met de namen van zendingspioniers als Adoniram Judson en leiders als Georgi Vins en Watchman Nee, en met die van ontelbare onbekende mannen en vrouwen van wie hun enige misdaad was dat ze voor God kozen. Ze werden door de heersende machten veroordeeld omdat ze de wet overtraden.

Het belangrijkste aspect van hun leven was echter niet dat ze de wet overtraden, maar dat ze deel uitmaakten van de groep mensen die satan overwon, omdat zij ‘met de dood voor ogen niet aan het leven hechtten’ (Openbaring 12:11).

Als je leven je lief is!

Wanneer Gods Woord ons zegt te denken aan de gevangenen ‘alsof u samen met hen gevangenzat’ (Hebreeën 13:3), bedoelt God dat we ons moeten identificeren met mensen die de wetten van hun land hebben overtreden.

Waarom zaten er gelovigen in de gevangenis toen het Nieuwe Testament geschreven werd? En waarom zijn er door de hele kerkgeschiedenis heen, tot op deze dag, christenen gevangen-gezet? Omdat deze christenen besloten God meer gehoorzaam te zijn dan de mensen. Ze besloten dat ze de wetten in hun land zouden gehoorzamen tot aan het punt waarop die wetten tegen de geopenbaarde wil van God ingingen. Helaas moeten zulke keuzes in veel landen nog steeds gemaakt worden.

Christenvervolgung lijkt intensiever en wijder verspreid dan ooit tevoren. Die toenemende vervolging is een *bemoedigend* teken dat de duivel razend is op Gods kinderen. Hij is razend, omdat het aantal christenen in die landen, waar er eerder maar weinig waren, steeds groter wordt. Maar het blijft *ontmoedigend* dat wij, die in zogenaamde christelijke landen wonen, zoals Nederland, de Verenigde Staten en Groot-Brittannië, ons niet effectief identificeren met de vervolgte kerk. Er zijn zelfs kerkelijke leiders die van deze christenen zeggen: ‘Ze hebben de wet overtreden en daarvoor moeten ze gestraft worden.’

Maar de meeste christenen die vandaag lijden, houden Gods wet! En de kerk zelf leeft nu in een tijd waarin we misschien allemaal de wetten van mensen en regeringen moeten overtreden om God te kunnen blijven eren en gehoorzamen, om Gods wet te kunnen houden.

Ik vraag je dringend je naar Gods wil te schikken. Wanneer Gods Woord zegt dat we ons moeten bekommeren om de gevangenen ‘alsof u zelf met hen gevangenzat,’ reikt het ons een principe aan waardoor de kerk in de eindtijd niet alleen

zal overleven, maar ook zal overwinnen. Ik geloof dat wanneer we Gods wil in deze dingen aanvaarden, we zo sterk kunnen worden dat er uit ons midden – en ik zie dat dit al aan het gebeuren is – een leger van jonge mensen de wereld in zal gaan dat iedere door mensen gemaakte wet trotseert die het evangelie probeert buiten te sluiten.

Ik was diep geroerd toen ik de woorden van Patrick Henry, een held van de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog, voor het eerst las: ‘Is het leven ons zo kostbaar en de vrede ons zo lief, dat we bereid zijn ervoor te betalen met ketenen en slavernij?’ Hij riep op tot een politieke revolutie. Wij roepen op tot een revolutie van liefde. We moeten die geest van onvoorwaardelijke gehoorzaamheid kennen die zegt: ‘Met de dood voor ogen hechten we niet aan het leven’ of ‘We hebben ons leven niet lief tot in de dood!’ (naar Openbaring 12:11, NBG).

1

GEHOORZAAM GOD EERST

De titel voor mijn eerste boek heb ik niet zelf uitgekozen; anderen hebben die voor me bepaald. Zo werd ik, of ik wilde of niet, ‘Gods smokkelaar’. Ik wist toen dat dit etiketje mijn persoonlijke vrijheid in gevaar zou brengen en mijn werk voorgoed zou veranderen, dus heb ik er nooit in toegestemd dat het boek in het Nederlands – de taal van mijn geboorteland – zou worden uitgegeven. Maar het boek werd wereldwijd een bestseller en daardoor kon ik sommige dingen waarover ik in het boek vertelde, niet langer doen. Toch geloof ik zeker dat toegewijde christenen ze kunnen en moeten doen, en nu ga ik de wereld rond om precies die boodschap te prediken.

De reacties van christenen op het idee van smokkelen lopen uiteen, zelfs wanneer het om Bijbels gaat. Sommige vinden dat leden van het Lichaam van Christus elkaar behoren te helpen, en doen op hun eigen manier precies wat mijn medekoeriers en ik hebben gedaan. Vaak zijn het vrijwillige smokkelaars, toeristen of zakenmensen, geestelijken of diplomaten. Zij doen wat wij deden: de behoefte ontdekken, bidden om leiding, Bijbels bestellen en op reis gaan, op God vertrouwend voor *twee* soorten wonderen:

Als je leven je lief is!

1. Een wonder aan de grens zodat het Woord de bestemming kan bereiken.
2. Een wonder, zodat ze de juiste contactpersoon kunnen vinden aan wie ze de Bijbels zonder gevaar kunnen overhandigen.

Deze ‘tweede linie’ koeriers – zakenlieden en diplomaten – gingen van Japan naar China; van Mexico en Spanje naar Cuba; van Amerika en Engeland naar Moskou; en van Noorwegen naar Moermansk. Allemaal konden ze over ervaringen zoals die van mij vertellen: er is grote nood, en God verhoorde gebeden en hielp ons te doen wat we op ons hart hadden.

Andere christenen wijzen de mogelijkheid vierkant af dat je dit kunt doen in overeenstemming met Gods wil. In het tijdschrift *Eternity* verschenen een aantal artikelen die het onderwerp Bijbelsmokkel bespraken. De redacteur ontving heftige reacties daarop. Eén lezer schreef heel nadrukkelijk: ‘Als God wil dat de mensen achter het IJzeren Gordijn Zijn Woord ontvangen, zal Hij ervoor zorgen dat dat langs de normale, legale wegen gebeurt.’

Toen ik dat las, moest ik denken aan de veel geciteerde reactie van een kerkelijk leider toen William Carey in 1786 ervoor pleitte om het evangelie actiever te verspreiden. ‘Ga toch zitten, jongeman. Wanneer God de heidenen wil bekeren zal Hij dat zonder uw of mijn hulp doen.’

Laat ik hierover alleen zeggen dat ik werkelijk niet weet hoe ik moet reageren wanneer mensen (en gelukkig zijn het er niet veel) gewoonweg zeggen: ‘Je mag niet smokkelen. De wet overtreden is zonde. Als God wil dat de Russen of de Chinezen Zijn Woord krijgen, dan zal Hij daar Zelf wel voor zorgen.’ Voor die mensen heb ik geen boodschap. Ze kennen de kerkgeschiedenis en de zendingsgeschiedenis niet, noch het werk van Bijbelvertalers als John Wycliffe en William Tyndale of het werk van de Bijbelgenootschappen. Sterker nog, ze kennen de Bijbel

niet. De grootste bijdrage die jij en ik vandaag aan de wereld kunnen leveren, is de wereld terugbrengen naar het gezag van Gods Woord. We kunnen dat alleen effectief doen wanneer we mensen van één Boek zijn – mensen die dat Boek geloven, die dat Boek bestuderen, die handelen naar de waarheden van dat Boek en die dat Boek doorgeven.

Ik ben de hele wereld doorgereisd. In alle landen waar politieke systemen de vrijheid van de kerk beperken, ben ik geweest. Ik ben ook in landen geweest, waaronder ook enkele in het Westen, waar zulke beperkingen niet aanwezig zijn, maar waar de mensen vervuld zijn van angst.

Ze vragen me: ‘Anne, waar gaat het naartoe?’ Ze zijn bang dat het kwaad door niets kan worden tegengehouden.

Daar ben ik het niet mee eens.

Geen enkel land waar het Woord van God in het middelpunt van het leven staat, is tot goddeloze revolutie vervallen. Geen enkele christen kan door de duivel vernietigd worden als het Woord van God centraal staat in zijn of haar leven.

Ik beveel Zijn Boek bij je aan. Als jouw geloof op dit vaste fundament gebouwd is, wat kan jou dan aan het wankelen brengen? Als jij de waarheid van Gods Woord kent, wie kan jou dan ooit van Jezus afbrengen?

Alles wat je nodig hebt, is het Boek van God. John Wesley had het Boek van God en de vrijheid om de boodschap van de Bijbel te verkondigen; hij had volgelingen die het Woord van God predikten. Door die prediking gingen politici, fabriekseigenaren en anderen tot actie over. En God redde Engeland van een bloedige revolutie zoals in Frankrijk wel plaatsvond. De enige manier waarop God ons van de anarchie zal redden, is door onze terugkeer naar het Woord van God.

Een bekende uitspraak van John Wesley was: ‘Geef me het Boek van God, koste wat het kost!’ Juist daarom brengen we Bijbels

naar plaatsen waar ze het meest nodig zijn. Maar voor de meeste christenen is de gedachte dat ze, als christen, daarvoor een wet kunnen (of moeten) overtreden nieuw en vaak wat veront-rustend.

James L. Johnson, die als redacteur van het blad *Christian Bookseller* over het onderwerp ‘Smokkelen of niet smokkelen?’ schreef, gaf hiervan een goed voorbeeld:

‘Onlangs hield ik een lezing over enkele goede christelijke boeken die in de afgelopen drie jaar geschreven waren, waaronder *God’s Smuggler* van Anne van der Bijl. Na afloop vroeg een jongeman van een jaar of 19 me of smokkelen geen wetsovertreding was. Ook al ging het om Bijbels, een christen mocht toch geen aanstoot geven in deze dingen? Eerst probeerde ik hem duidelijk te maken dat het smokkelen van Bijbels over de Russische grens niet hetzelfde was als het smokkelen van heroïne, diamanten of democratie. Maar dat was een zwak argument, want voor het land in kwestie waren Bijbels smokkelwaar, verboden goederen.

Vervolgens ging ik door op het idee dat ‘zij’ slecht waren en wij – de kerk, inclusief Anne van der Bijl – goed en oprecht waren. En dat dit op zich al een reden was om iets van dat goede naar binnen te smokkelen. Ik vond dat het een heel goed argument was, maar uiteindelijk moest ik net als hij concluderen dat de definitie van ‘het goede’ altijd afhangt van wie er vanaf welke kant naar kijkt.

Toen we elkaar laatst weer ontmoetten had ik nog maar één argument over, namelijk Handelingen 5 vers 29. Toen Petrus en zijn vrienden opgepakt werden, zei men tegen hen: ‘Hebben wij u niet nadrukkelijk verboden de Naam van Jezus nog te gebruiken en onderricht over Hem te geven?’ Petrus antwoordde daarop: ‘Men moet God meer gehoor-zamen dan de mensen.’

Aan de manier waarop hij mij aankeek, kon ik zien dat dit antwoord hem niet helemaal bevredigde. Ik voelde dat zelf ook wel enigszins aan. En toch was ik misschien zonder het echt te beseffen dicht bij de kern van de zaak gekomen. Want ik vertelde hem dat het christendom uiteindelijk een revolutionaire macht is. Christus werd gekruisigd als een revolutionair die 'het volk tegen Rome opzette'. En sindsdien is het in de geschiedenis de taak van de kerk geweest om het evangelie te verspreiden, zelfs ten koste van de voorschriften en belemmeringen van mensen...'¹

De brieven die ik nu ontvang, bevatten niet langer alleen maar vragen over smokkelen, maar duiden op het zoeken naar een nieuwe innerlijke houding. De gecompliceerde tijd waarin we leven, de verregaande verdorvenheid in alle lagen van de maatschappij en het humanisme dat de kerk en de theologie binnendringt, geven ons een gevoel van leegte.

Ons dilemma is in wezen een zoeken naar leiding. Het is opvallend hoe christelijke leiders verdeeld zijn in kwesties waarbij het gaat om onze positie voor de Heer, zelfs wanneer het noodzakelijk is dat we iets doen wat regeringen afkeuren. De *Evangelical Newsletter* hield in 1982 een enquête over burgerlijke ongehoorzaamheid. De verscheidenheid aan reacties was in het gunstigste geval verwarrend te noemen: 15 vóór, 16 tegen, terwijl er 33 één of andere voorwaarde aangaven. Sommigen zouden burgerlijke ongehoorzaamheid alleen toestaan met betrekking tot bepaalde zaken: kernwapens, racisme, abortus. Wanneer we vanuit een christelijk standpunt twijfelachtig leiderschap dulden, kunnen we ongelukkige resultaten verwachten.

In dit verwarrende leiderschapsvacuüm treedt er een machtsstructuur naar voren met een andere boodschap: revolutie en de vestiging van een totalitair regime dat de gehele persoon – lichaam,

Als je leven je lief is!

ziel en geest – voor zich opeist, en dat alles onder het motto van ‘bevrijding’. Mensen die de mogelijkheid dat christenen een wet zouden moeten overtreden maar moeilijk kunnen aanvaarden, zijn niet opgewassen tegen een overweldigende revolutionaire macht. Zulke mensen hebben geen antwoord op de vragen die we hebben opgeworpen en hebben ook geen verweer tegen brute macht. Ze behoren tot de grote meerderheid die zwijgt tegenover het naakte kwaad: misdaad, haat, revolutie, pornografie, corruptie en terrorisme.

Tijdens een campagne in het Ellis Park tennisstadion in Johannesburg, Zuid-Afrika, in 1970 kwam er voor de samenkomst een man naar me toe met een brief. Ik had nog net tijd om vóór mijn toespraak de brief te openen en las:

‘Paulus schrijft aan de Romeinen dat God de regeringen de bevoegdheid geeft om de wet en de orde te handhaven.’

Toen volgden er drie vragen:

1. Hebben communistische regeringen hun gezag van God ontvangen?
2. Waren andere totalitaire regeringen, bijvoorbeeld die van Hitler en van het Romeinse Rijk, ook door God ingesteld?
3. Mag een christen kritiek leveren op de regering wanneer die tegen Gods Woord ingaat?

Toen ik die vragen las, schrok ik. Ik was van plan geweest over de Grote Opdracht te spreken. Plotseling besepte ik dat deze hele Bijbel-smokkelkwestie, die sommigen als een wettelijke kwestie zien, eenvoudig herleid kon worden tot de eeuwenoude vraag: ‘Moeten we de mensen meer gehoorzamen dan God?’ Moeten we het evangelie gaan verkondigen zoals Christus ons dat opdroeg, of moeten we daarmee stoppen op het bevel van de mens?

2

ONZE OPDRACHT IS DUIDELIJK

Stel jij je eens voor dat je soldaat bent. De bevelvoerende officier heeft jou opgedragen vijandelijk gebied binnen te dringen. Je stelt een aanvalsplan op waarbij je de tegenstander wilt overrompelen door toe te slaan wanneer en waar hij dat het minst verwacht. Maar terwijl je optrekt, ontdek je dat de vijand zich goed verschanst heeft. Erger nog, hij is erachter gekomen wat je van plan bent, of zijn uitkijkposten hebben je zien aankomen, want plotseling wordt het vuur geopend en word je gedwongen je terug te trekken.

Je meldt je weer bij het hoofdkwartier, en de officier vraagt: 'En, heb je dat gebied veroverd?'

'Nee, officier,' antwoord je. 'De vijand laat het niet toe.'

Denkt je dat men dat pikt? Zo gaat het er in een oorlog niet aan toe. Als een soldaat bevel krijgt, is hij vanwege zijn eed van trouw verplicht tot de dood toe te vechten om dat bevel uit te voeren. Hij laat zich niet tegenhouden, ook al heeft de vijand zich verschanst en biedt de vijand weerstand. De soldaat weet dat al voordat hij zijn opdracht aanvaardt. Zijn officier weet het ook. De enige reden dat het bevel gegeven wordt, is omdat de vijand de opmars verhindert. Om de strijd te kunnen winnen moet die tegenstand overwonnen worden.



ANNE VAN DER BIJL	✱	DE ROEPING	☞
ANNE VAN DER BIJL	✱	EN GOD BEDACHT ZICH	☞
ANNE VAN DER BIJL	✱	BOUWEN IN EEN VERSCHOURDE WERELD	☞
ANNE VAN DER BIJL	✱	TIJD VOOR HELDEN	☞
ANNE VAN DER BIJL	✱	ALS JE LEVEN JE LIEF IS!	☞
ANNE VAN DER BIJL	✱	DE STRID OM AFRIKA	☞
ANNE VAN DER BIJL	✱	DE ETHIEK VAN HET SMOKKELLEN	☞

Als je leven je lief is! is het derde deel in een reeks heruitgaven van de boeken van Anne van der Bijl, de oprichter van Open Doors. De gedachten die hij jaren geleden opschreef, zijn vaak verrassend relevant voor vandaag. Als Open Doors vinden we het daarom belangrijk dat deze boeken beschikbaar blijven voor christenen in Nederland en Vlaanderen. Het is ons gebed en verlangen dat de boeken jou als lezer zullen bemoedigen en inspireren.